

ZAKON
O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O VAZDUŠNOM
SAOBRAĆAJU IZMEĐU VLADE REPUBLIKE
SRBIJE I VLADE REPUBLIKE TUNIS

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Tunis, sačinjen u Beogradu 14. decembra 2017. godine, u originalu na srpskom, arapskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Tunis u originalu na srpskom jeziku glasi:

SPORAZUM O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU

IZMEĐU

VLADE REPUBLIKE SRBIJE

I

VLADE REPUBLIKE TUNIS

Vlada Republike Srbije i Vlada Republike Tunis (u daljem tekstu: strane ugovornice);

Budući da su strane ugovornice Konvencije o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, otvorene za potpisivanje u Čikagu, 7. decembra 1944. godine;

U želji da zaključe Sporazum radi uspostavljanja i obavljanja vazdušnog saobraćaja između teritorija svojih država i dalje;

Dogovorile su se o sledećem:

Član 1.

Definicije

Izrazi upotrebljeni u ovom sporazumu imaju sledeća značenja:

a) „Konvencija” označava Konvenciju o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, otvorenu za potpisivanje u Čikagu 7. decembra 1944. godine, a obuhvata i svaki Aneks usvojen prema članu 90. Konvencije, kao i svaku izmenu Aneksa ili Konvencije prema članovima 90. i 94. Konvencije, ako su te izmene stupile na snagu u državama obe strane ugovornice;

b) „Sporazum” označava ovaj sporazum, Aneks uz Sporazum i svaki protokol kojim se menja Sporazum ili Aneks;

v) „organi nadležni za vazdušni saobraćaj” označava, za Republiku Srbiju, ministarstvo nadležno za poslove saobraćaja i Direktorat civilnog vazduhoplovstva Republike Srbije, a za Republiku Tunis, Ministarstvo saobraćaja, ili u oba slučaja, svako drugo lice ili telo, ovlašćeno da obavlja funkcije koje sada obavljaju navedeni nadležni organi;

g) „određeni avio-prevozilac” označava avio-prevozioca ili avio-prevoziocice koji su određeni i ovlašćeni prema odredbama člana 3. ovog sporazuma za obavljanje ugovorenog saobraćaja;

d) „teritorija” ima značenje koje je određeno u članu 2. Konvencije;

đ) „vazdušni saobraćaj”, „međunarodni vazdušni saobraćaj”, „avio-prevozilac” i „zaustavljane u nekomercijalne svrhe” imaju značenja koja su određena u članu 96. Konvencije;

e) „kapacitet”, u odnosu na vazduhoplov, označava plaćeni teret tog vazduhoplova koji se prevozi na liniji ili delu linije, a u odnosu na ugovoreni saobraćaj označava kapacitet vazduhoplova koji se koristi u tom saobraćaju, pomnožen frekvencijom obavljanja saobraćaja tog vazduhoplova u određenom periodu na liniji ili delu linije;

ž) „utvrđene linije” označava linije koje su utvrđene u Aneksu ovog sporazuma;

z) „ugovoreni saobraćaj” označava redovni međunarodni vazdušni saobraćaj koji se obavlja na utvrđenim linijama u cilju prevoza putnika, prtljaga, robe i pošte, odvojeno ili u kombinaciji;

i) „tarifa” označava cene koje se plaćaju za prevoz putnika, prtljaga i robe i uslove prema kojima se te cene primenjuju, uključujući cene i uslove za agencijske i druge pomoćne usluge, ali izuzimajući naknadu i uslove za prevoz pošte;

j) „naknade korisnika” označava naknade koje su uvedene avio-prevoziocima za korišćenje aerodroma, sredstava za vazdušnu plovību, ili sredstava i usluga za obezbeđivanje u vazduhoplovstvu i vazduhoplovnu bezbednost.

Član 2.

Davanje prava

1. Svaka strana ugovornica daje drugoj strani ugovornici prava predviđena ovim sporazumom radi obavljanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama.

2. Određeni avio-prevozioci država strana ugovornica tokom obavljanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama imaju sledeća prava:

- a) da lete bez sletanja preko teritorije države druge strane ugovornice;
- b) da sleću na teritoriju države druge strane ugovornice u nekomercijalne svrhe; i
- v) da sleću na teritoriju države druge strane ugovornice u mestima utvrđenim u Aneksu ovog sporazuma, radi ukrcavanja i/ili iskrcavanja putnika, robe i pošte, odvojeno ili u kombinaciji.

3. Odredbe ovog člana ne daju pravo određenom avio-prevoziocu države jedne ili druge strane ugovornice da ukrcava putnike ili utovara robu i poštu koji se prevoze uz nadoknadu između mesta na teritoriji države druge strane ugovornice.

4. Ako određeni avio-prevozioci države jedne strane ugovornice nisu u mogućnosti da, zbog vojnih sukoba, političkih nemira ili drugih neuobičajenih okolnosti, obavljaju ugovoreni saobraćaj na utvrđenim linijama, druga strana ugovornica preuzima sve što je u njenoj moći da omogući obavljanje navedenog saobraćaja na odgovarajućim privremenim rutama, u skladu sa dogovorom strana ugovornica.

5. Avio-prevozioci imaju pravo da pod jednakim uslovima koriste vazdušne puteve, aerodrome i ostala postrojenja države druge strane ugovornice.

6. Avio-prevozioci država strana ugovornica koji nisu određeni u skladu sa članom 3. ovog sporazuma takođe imaju prava iz stava 2. tač. 2a) i 2b) ovog člana.

Član 3.

Određivanje avio-prevozilaca i izdavanje dozvola

1. Svaka strana ugovornica ima pravo da odredi jednog ili više avio-prevozilaca za obavljanje ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama i da o tome, pisanim putem, obavesti drugu stranu ugovornicu.

2. Po prijemu obaveštenja iz stava 1. ovog člana, organi nadležni za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, u skladu sa odredbama ovog člana, bez odlaganja izdaju određenom avio-prevoziocu odgovarajuću dozvolu za obavljanje saobraćaja, pod uslovom da:

- a) u slučaju određenog avio-prevozioca Republike Srbije, vlasništvo

znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem ima Republika Srbija i/ili njeni državljani;

- b) u slučaju određenog avio-prevozioca Republike Tunis, vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem ima Republika Tunis i/ili njeni državljani.

3. Organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice mogu, pre izdavanja dozvole za obavljanje saobraćaja, da zahtevaju od određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice da dokaže da je osposobljen da ispuni uslove utvrđene zakonima i propisima koje ti organi opravdano primenjuju za obavljanje međunarodnog vazdušnog saobraćaja, u skladu sa odredbama Konvencije.

4. Avio-prevozilac, određen i ovlašćen prema odredbama ovog člana, može u svakom trenutku da otpočne obavljanje ugovorenog saobraćaja, ako su ispunjeni ostali uslovi predviđeni ovim sporazumom.

Član 4.

Povlačenje i obustava dozvola za obavljanje saobraćaja

1. Svaka strana ugovornica ima pravo da povuče dozvolu za obavljanje saobraćaja ili da obustavi korišćenje prava određenom avio-prevozioca države druge strane ugovornice, utvrđenih u članu 2. ovog sporazuma, ili da propiše uslove potrebne za korišćenje tih prava ako:

- a) nije uverena da:
- u slučaju određenog avio-prevozioca Republike Srbije, vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem ima Republika Srbija i/ili njeni državljani;
 - u slučaju određenog avio-prevozioca Republike Tunis, vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem ima Republika Tunis i/ili njeni državljani;
- b) avio-prevozilac ne ispunjava uslove propisane zakonima i propisima koje ta strana ugovornica opravdano primenjuje za obavljanje međunarodnog vazdušnog saobraćaja, u skladu sa Konvencijom;
- v) avio-prevozilac na neki drugi način ne obavlja saobraćaj u skladu sa uslovima utvrđenim ovim sporazumom.

2. Ako neposredno povlačenje dozvole za obavljanje saobraćaja, obustava prava ili uvođenje uslova navedenih u stavu 1. ovog člana nije neophodno radi sprečavanja daljeg kršenja zakona i propisa, to pravo se koristi tek posle konsultacija sa drugom stranom ugovornicom, u skladu sa odredbama člana 16. ovog sporazuma.

Član 5.

Primena zakona i propisa

1. Zakoni i propisi države jedne strane ugovornice kojima se uređuje ulazak, boravak i odlazak sa teritorije njene države vazduhoplova koji obavljaju međunarodni vazdušni saobraćaj i navigacija tih vazduhoplova dok su na teritoriji njene države, primenjuju se i na vazduhoplove određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice.

2. Zakoni i propisi države jedne strane ugovornice koji se odnose na ulazak, boravak i odlazak sa teritorije njene države putnika, prtljaga, posada, pošte i robe, a

koje se odnose na formalnosti u vezi sa ulaskom, useljenjem, pasošima, carinom, valutom i zdravstvenim merama, primenjuju se na putnike, posade, prtljag, poštu i robu koji se prevoze vazduhoplovom određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice, dok su na navedenoj teritoriji.

Član 6.

Priznavanje potvrda i dozvola

1. Potvrde o plovidbenosti, potvrde o osposobljenosti i dozvole koje je izdala ili priznala kao važeće jedna strana ugovornica, a čija važnost nije istekla, druga strana ugovornica priznaje kao važeće radi obavljanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama, pod uslovom da su zahtevi prema kojim su te potvrde ili dozvole izdate ili priznate jednaki ili viši od minimalnih standarda koji su utvrđeni, ili mogu da se utvrde prema Konvenciji.

2. Svaka strana ugovornica zadržava pravo da, za letove koji se obavljaju na osnovu prava datih u skladu sa stavom 2, člana 2. ovog sporazuma, odbije da prizna kao važeće potvrde o osposobljenosti i dozvole koje je njenim državljanima izdala ili priznala druga strana ugovornica.

Član 7.

Oslobađanje od plaćanja carinskih dažbina, naknada i taksa

1. Vazduhoplovi koje u ugovorenom saobraćaju koristi određeni avio-prevozilac države jedne strane ugovornice, kao i njihova redovna oprema, zalihe goriva i maziva (uključujući hidraulične tečnosti), zalihe vazduhoplova (uključujući hranu, piće i duvan i druge proizvode koji se, u ograničenim količinama, tokom leta prodaju ili daju putnicima na korišćenje) koji se nalaze na vazduhoplovima, oslobođeni su od carinskih i drugih uvoznih dažbina, troškova pregleda i drugih sličnih naknada i taksa po dolasku na teritoriju države druge strane ugovornice, pod uslovom da ta oprema, rezervni delovi i zalihe ostanu na vazduhoplovu dok ne napuste teritoriju države te strane ugovornice.

2. Od istih nacionalnih ili lokalnih dažbina, naknada i taksa, izuzev naknada za učinjene usluge, oslobođeni su:

- a) gorivo i mazivo namenjeno za snabdevanje vazduhoplova koje u ugovorenom saobraćaju koristi određeni avio-prevozilac države druge strane ugovornice, čak i kada ove zalihe treba da se iskoriste na delu linije iznad teritorije države strane ugovornice na kojoj su unete na vazduhoplove;
- b) rezervni delovi, uključujući motore i redovna oprema uneti na teritoriju države jedne strane ugovornice, radi održavanja ili popravke vazduhoplova koje u ugovorenom saobraćaju koristi određeni avio-prevozilac države druge strane ugovornice;
- v) zalihe vazduhoplova unete na vazduhoplove na teritoriji države jedne strane ugovornice, namenjene za korišćenje na vazduhoplovima kojima se obavlja ugovoreni saobraćaj određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice;
- g) reklamni materijal, uniforme i dokumenta avio-prevozioca koji nemaju tržišnu vrednost i koje određeni avio-prevozilac države jedne strane ugovornice koristi na teritoriji države druge strane ugovornice;

Predmeti navedeni u ovom stavu mogu da se drže pod carinskim nadzorom ili kontrolom.

3. Redovna oprema vazduhoplova, materijal, zalihe i rezervni delovi vazduhoplova zadržani na vazduhoplovu koji koristi određeni avio-prevoznik države jedne ili druge strane ugovornice mogu da se iskrcaju na teritoriju države druge strane ugovornice samo uz saglasnost nadležnih carinskih organa države te druge strane ugovornice. U tom slučaju, takva oprema i predmeti stavljaju se pod carinski nadzor, do trenutka dok ne napuste teritoriju države te strane ugovornice, ili se stavljaju u neki od carinski dozvoljenih postupaka, u skladu sa carinskim propisima.

4. Oslobođanja predviđena ovim članom takođe se primenjuju u situacijama kada određeni avio-prevoznik države jedne ili druge strane ugovornice zaključi sa drugim avio-prevoznikom sporazume o pozajmljivanju ili prenosu redovne opreme i ostalih predmeta navedenih u stavu 1. ovog člana na teritoriju države druge strane ugovornice, pod uslovom da ta druga strana ugovornica daje slična oslobođanja i tim drugim avio-prevoznicima.

Član 8.

Principi kojima se uređuje obavljanje ugovorenog saobraćaja

1. Svaka strana ugovornica dozvoljava pravične i jednake mogućnosti određenim avio-prevoznicima država obe strane ugovornice za slobodno nadmetanje prilikom obavljanja ugovorenog saobraćaja.

2. Nema ograničenja u pogledu kapaciteta, broja frekvencija i tipa vazduhoplova koje koriste određeni avio-prevoznici država obe strane ugovornice u ugovorenom saobraćaju (putničkom, robnom, odvojeno ili u kombinaciji).

3. Svaka strana ugovornica dozvoljava svakom određenom avio-prevozniku da odredi frekvenciju i kapacitet u obavljanju ugovorenog saobraćaja. Nijedna strana ugovornica jednostrano ne ograničava obim saobraćaja, frekvencije, redovnost usluga ili tip vazduhoplova koje koriste određeni avio-prevoznici države druge strane ugovornice, osim ako se to ne zahteva iz carinskih, tehničkih i operativnih razloga ili razloga koji se odnose na očuvanje životne sredine, shodno jedinstvenim uslovima propisanim članom 15. Konvencije.

4. Određeni avio-prevoznik države svake strane ugovornice dostavlja organima nadležnim za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice na odobrenje, trideset (30) dana unapred, raspored saobraćaja koji namerava da obavlja, posebno navodeći broj frekvencija, tip vazduhoplova, konfiguraciju i broj sedišta koji će biti ponuđeni javnosti.

5. Određeni avio-prevoznik dostavlja na odobrenje organima nadležnim za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice svaku naknadnu izmenu odobrenog rasporeda saobraćaja.

6. Određeni avio-prevoznik mora dobiti prethodno odobrenje odnosnih organa za vazdušni saobraćaj u slučaju da namerava da obavlja dodatne letove u odnosu na one obuhvaćene odobrenim rasporedom saobraćaja.

Član 9.

Tarife

1. Svaka strana ugovornica može da zahteva da organi nadležni za vazdušni saobraćaj njene države budu unapred obavješteni o tarifama koje se naplaćuju u ugovorenom saobraćaju ili da im se iste podnesu na uvid.

2. Bez ograničenja u pogledu primene zakona o konkurenciji i zaštiti potrošača u državama strana ugovornica, intervencije strana ugovornica se ograničavaju na:

- a) sprečavanje neopravdano diskriminatornih tarifa ili prakse;
- b) zaštitu potrošača od tarifa koje su neopravdano visoke ili neopravdano restriktivne zbog zloupotrebe dominantnog položaja ili ugovorene prakse između avio-prevoznika; i
- v) zaštitu avio-prevoznika od tarifa koje su veštački niske zbog direktnih ili indirektnih državnih subvencija ili podrške.

3. Nijedna strana ugovornica neće preduzimati jednostrane mere radi sprečavanja uvođenja ili produženja tarife koju su, za obavljanje ugovorenog saobraćaja, predložili za naplatu ili naplaćuju određeni avio-prevoznici države jedne ili druge strane ugovornice. Ukoliko jedna ili druga strana ugovornica smatra da bilo koja takva tarifa nije u skladu sa odredbama ovog člana, ona može zahtevati konsultacije i obavestiti drugu stranu ugovornicu o razlozima svog nezadovoljstva četrnaest (14) dana nakon što joj se tarifa dostavi na uvid. Ove konsultacije se održavaju najkasnije trideset (30) dana po prijemu zahteva.

Član 10.

Direktan tranzit

1. Putnici, prtljag i roba u direktnom tranzitu preko teritorije države jedne strane ugovornice, koji ne napuštaju prostor na aerodromu namenjen za tu svrhu, podležu samo uprošćenoj kontroli, osim u pogledu mera obezbeđivanja protiv akata nasilja, kao i prevoza narkotika i psihotropnih supstanci.

2. Prtljag i roba u direktnom tranzitu preko teritorije države jedne strane ugovornice oslobođeni su od carinskih dažbina, taksa i naknada na teritoriji države te strane ugovornice.

Član 11.

Naknade korisnika

1. Svaka strana ugovornica nastoji da obezbedi da naknade za korišćenje aerodroma za javni avio-prevoz, kao i sredstava za vazdušnu plovību, koje određenom avio-prevozniku države druge strane ugovornice uvode, ili dozvoljavaju da budu uvedene nadležni organi države te strane ugovornice, budu pravedne i opravdane.

2. Nijedna strana ugovornica ne uvodi, niti dozvoljava da se određenim avio-prevoznicima države druge strane ugovornice uvedu naknade korisnika koje su veće od naknada koje se naplaćuju avio-prevoznicima njene države koji obavljaju sličan redovan međunarodni vazdušni saobraćaj.

Član 12.

Komercijalne aktivnosti

1. Određeni avio-prevoznik države jedne strane ugovornice ima pravo da, na teritoriji države druge strane ugovornice, otvori predstavništvo u cilju promocije vazdušnog saobraćaja i prodaje usluga prevoza, u skladu sa zakonima i propisima države te druge strane ugovornice.

2. Određeni avio-prevoznik države jedne strane ugovornice ima pravo da, u skladu sa zakonima i propisima države druge strane ugovornice kojima se regulišu ulazak, boravak i zapošljavanje, dovede i omogući rad rukovodećem, tehničkom, operativnom i drugom specijalizovanom osoblju potrebnom za obavljanje ugovorenog saobraćaja.

3. Određeni avio-prevoznik države jedne strane ugovornice ima pravo da

prodaje usluge prevoza na teritoriji države druge strane ugovornice koristeći sopstvena prevozna dokumenta, u skladu sa zakonima i propisima države te druge strane ugovornice. Prodaja se vrši neposredno u predstavništvima određenih avio-prevozlaca, ili preko ovlašćenih agenata.

4. Svaka strana ugovornica daje određenom avio-prevoziocu države druge strane ugovornice pravo da, na zahtev, a po izmirenju poreskih obaveza avio-prevozioca prema propisima države te strane ugovornice, slobodno prenese višak prihoda koji je ostvaren na teritoriji države te druge strane ugovornice u vezi sa obavljanjem međunarodnog vazdušnog saobraćaja, u skladu sa važećim deviznim propisima.

5. Prenos se vrši u skladu sa zakonima i propisima države strane ugovornice sa čije teritorije se obavlja prenos sredstava, kao i u skladu sa važećim deviznim propisima, i podleže samo uobičajenim naknadama koje banke naplaćuju za obavljanje takvih transakcija.

Član 13.

Obezbeđivanje u vazduhoplovstvu

1. U skladu sa svojim pravima i obavezama prema međunarodnom pravu, strane ugovornice ponovo potvrđuju da obaveza jedne strane prema drugoj da obezbeđuje civilno vazduhoplovstvo od nezakonitih radnji, predstavlja sastavni deo ovog sporazuma. Bez ograničavanja njihovih prava i obaveza prema međunarodnom pravu, strane ugovornice posebno postupaju u skladu sa odredbama Konvencije o krivičnim delima i nekim drugim aktima izvršenim u vazduhoplovima, potpisane u Tokiju, 14. septembra 1963. godine, Konvencije o suzbijanju nezakonite otmice vazduhoplova, potpisane u Hagu, 16. decembra 1970. godine, Konvencije o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva, potpisane u Montrealu, 23. septembra 1971. godine, Protokola o suzbijanju nezakonitih akata nasilja na aerodromima koji služe međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, kojim se dopunjuje Konvencija o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva, potpisanog u Montrealu, 24. februara 1988. godine i Konvencije o obeležavanju plastičnih eksploziva radi njihovog otkrivanja, otvorene za potpisivanje u Montrealu 1. marta 1991. godine, kao i bilo koje druge konvencije i protokola o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu koji su obavezujući za strane ugovornice.

2. Strane ugovornice, na zahtev, pružaju jedna drugoj svu potrebnu pomoć radi sprečavanja nezakonitih otmica civilnih vazduhoplova i drugih nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti tih vazduhoplova, njihovih putnika i posade, aerodroma i uređaja za vazdušnu plovību i bilo koje druge opasnosti uperene protiv obezbeđivanja u civilnom vazduhoplovstvu.

3. Strane ugovornice, u međusobnim odnosima, postupaju u skladu sa odredbama o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu, utvrđenim od strane Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva u Aneksima uz Konvenciju, u meri u kojoj se te odredbe o obezbeđivanju primenjuju na strane ugovornice i zahtevaju da korisnici vazduhoplova upisanih u registar njihove države ili korisnici vazduhoplova čije je sedište ili stalno boravište na teritoriji njihove države, kao i korisnici međunarodnih aerodroma na teritoriji njihove države, postupaju u skladu s navedenim odredbama o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu.

4. Svaka strana ugovornica se slaže da od korisnika vazduhoplova iz stava 3. ovog člana može da zahteva da poštuju odredbe o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu navedene u istom stavu koje druga strana ugovornica zahteva za ulazak na, odlazak sa ili za vreme boravka na teritoriji države druge strane

ugovornice.

5. Svaka strana ugovornica omogućava da se na teritoriji njene države efikasno primenjuju mere za zaštitu vazduhoplova i pregled putnika, posada, ručnog prtljaga, prtljaga, robe i zaliha vazduhoplova pre i za vreme ukrcavanja ili utovara. Svaka strana ugovornica pozitivno razmatra svaki zahtev druge strane ugovornice za primenu opravdanih posebnih mera obezbeđivanja zbog određene pretnje.

6. U slučaju pojave nekog incidenta ili pretnje incidentom nezakonite otmice civilnog vazduhoplova ili nekih drugih nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti tih vazduhoplova, njihovih putnika i posade, aerodroma ili uređaja za vazдушnu plovību, strane ugovornice pomažu jedna drugoj na taj način što olakšavaju komunikaciju i preduzimaju druge odgovarajuće mere za brzo i bezbedno okončanje takvog incidenta ili pretnje incidentom.

Član 14.

Vazduhoplovna bezbednost

1. Svaka strana ugovornica može, u svako doba, da zahteva konsultacije o standardima bezbednosti, u svakoj oblasti koja se odnosi na posade, vazduhoplovne objekte, vazduhoplove ili njihovo korišćenje, koje je usvojila druga strana ugovornica. Konsultacije se održavaju u roku od trideset (30) dana od dana podnošenja zahteva.

2. Ako, posle konsultacija, jedna strana ugovornica zaključi da druga strana ugovornica ne održava i ne sprovodi efikasno standarde bezbednosti u bilo kojoj od oblasti iz stava 1. ovog člana, koji su barem jednaki ili veći od minimalnih standarda utvrđenih u to vreme prema Konvenciji, prva strana ugovornica obaveštava drugu stranu ugovornicu o tim zaključcima i merama koje smatra potrebnim za usklađivanje sa tim minimalnim standardima, a druga strana ugovornica preduzima odgovarajuće mere. Ako druga strana ugovornica ne preduzme odgovarajuće mere u roku od petnaest (15) dana od dana prijema obaveštenja, ili u dužem roku koji može da se dogovori, nastaje osnov za primenu člana 4. ovog sporazuma.

3. U skladu sa članom 16. Konvencije, svaki vazduhoplov koji koristi određeni avio-prevoznik države jedne strane ugovornice u saobraćaju za teritoriju ili sa teritorije države druge strane ugovornice može, dok je na teritoriji države druge strane ugovornice, da bude podvrgnut pregledu od strane ovlašćenih predstavnika druge strane ugovornice, na vazduhoplovu i oko vazduhoplova, pod uslovom da to ne dovodi do neopravdanog kašnjenja u obavljanju saobraćaja. I pored obaveza navedenih u članu 33. Konvencije, cilj ovog pregleda je da se proveri važnost dokumenata vazduhoplova i dokumenata posade, kao i da se proveri da li oprema vazduhoplova i stanje vazduhoplova odgovaraju standardima utvrđenim u to vreme prema Konvenciji (u daljem tekstu: pregled na platformi).

4. Ako takav pregled na platformi ili niz pregleda na platformi daju povod za:

- (a) ozbiljnu zabrinutost da neki vazduhoplov ili korišćenje nekog vazduhoplova nije u skladu sa minimalnim standardima utvrđenim u to vreme prema Konvenciji; ili
- (b) ozbiljnu zabrinutost da postoji nedostatak efikasnog održavanja i sprovođenja standarda bezbednosti utvrđenih u to vreme prema Konvenciji;

strana ugovornica čiji ovlašćeni predstavnici vrše pregled može da zaključi, u skladu sa odredbama člana 33. Konvencije, da zahtevi prema kojima su potvrde ili dozvole tog vazduhoplova, ili posade tog vazduhoplova izdate ili priznate, ili zahtevi prema kojima se taj vazduhoplov koristi nisu jednaki ili veći od minimalnih standarda utvrđenih prema Konvenciji.

5. U slučaju da pristup u cilju vršenja pregleda na platformi vazduhoplova koji koristi određeni avio-prevozilac države jedne strane ugovornice, u skladu sa stavom 3. ovog člana, bude uskraćen od strane predstavnika tog avio-prevozioca, ta druga strana ugovornica može da zaključi da nastaje ozbiljna zabrinutost, navedena u stavu 4. ovog člana i da donese zaključke navedene u tom stavu.

6. Svaka strana ugovornica zadržava pravo da odmah obustavi ili izmeni dozvolu za obavljanje saobraćaja određenom avio-prevoziocu države druge strane ugovornice u slučaju da zaključi, bilo na osnovu pregleda na platformi, niza pregleda na platformi, uskraćivanja pristupa radi pregleda na platformi, konsultacija ili na drugi način, da je neposredan postupak neophodan za bezbedno obavljanje saobraćaja.

7. Svaki postupak jedne strane ugovornice, u skladu sa st. 2. ili 6. ovog člana, obustavlja se kada prestanu da postoje razlozi za preduzimanje tih postupka.

Član 15.

Dostavljanje statističkih podataka

Organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice dostavljaju organima nadležnim za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, na zahtev, periodične i druge statističke podatke koji se odnose na ugovoreni saobraćaj obavljen u dogovorenom periodu.

Član 16.

Konsultacije

1. Svaka strana ugovornica ili organi nadležni za vazdušni saobraćaj njene države mogu, u svakom trenutku, da zahtevaju konsultacije sa drugom stranom ugovornicom ili sa organima nadležnim za vazdušni saobraćaj njene države.

2. Konsultacije koje zahteva jedna od strana ugovornica ili organi nadležni za vazdušni saobraćaj njene države, započinju u roku od šezdeset (60) dana od dana prijema pisanog zahteva, osim ako se strane ugovornice drukčije ne dogovore.

Član 17.

Rešavanje sporova

1. Ako između strana ugovornica dođe do spora u pogledu tumačenja ili primene ovog sporazuma, strane ugovornice nastoje, pre svega, da spor reše pregovorima.

2. Ako strane ugovornice ne reše spor pregovorima, mogu isti uputiti na odlučivanje određenom licu ili telu. Ako se o tome ne dogovore, spor se, na zahtev jedne ili druge strane ugovornice, podnosi na odlučivanje Arbitražnom sudu koji se sastoji od tri arbitra, od kojih po jednog imenuje svaka strana ugovornica, a tako imenovani arbitri određuju trećeg arbitra. Svaka strana ugovornica imenuje jednog arbitra u roku od šezdeset (60) dana od dana kada jedna ili druga strana ugovornica primi, diplomatskim putem, od druge obaveštenje kojim se zahteva arbitraža spora, a treći arbitar se određuje u roku od narednih šezdeset (60) dana. Ako jedna ili druga strana ugovornica ne imenuje arbitra u navedenom roku ili ako treći arbitar ne bude određen u navedenom roku, jedna ili druga strana ugovornica može da zahteva od predsednika Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva da odredi arbitra ili arbitre, u zavisnosti od slučaja. Ako je predsednik Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva državljanin države jedne ili druge strane ugovornice, od potpredsednika Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva, koji je državljanin treće države, može se zahtevati da izvrši potrebna imenovanja. U tom slučaju, treći arbitar je državljanin treće države i vrši dužnost predsednika Arbitražnog suda.

3. Arbitražni sud sam utvrđuje svoj postupak.
4. Svaka strana ugovornica snosi troškove arbitra kojeg je imenovala, kao i svog predstavljanja u arbitražnom postupku. Strane ugovornice ravnomerno snose troškove predsednika i sve druge troškove.
5. Strane ugovornice se obavezuju da poštuju svaku odluku Arbitražnog suda.

Član 18.

Izmene i dopune Sporazuma

1. Ako jedna ili druga strana ugovornica smatra da je potrebno da se izmeni i dopuni bilo koja odredba ovog sporazuma, može da zahteva održavanje konsultacija između organa nadležnih za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica, u skladu sa članom 16. ovog sporazuma.

2. Izmene i dopune ovog sporazuma stupaju na snagu datumom prijema poslednje diplomatske note, kojom se strane ugovornice obaveštavaju da su ispunjeni svi uslovi za stupanje na snagu takvih izmena.

3. Sve izmene i dopune Aneksa uz Sporazum mogu da se dogovore neposredno između organa nadležnih za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica i stupaju na snagu kada se potvrde razmenom diplomatskih nota.

Član 19.

Registracija Sporazuma

Ovaj sporazum i sve izmene i dopune ovog sporazuma ili Aneksa registruje kod Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva ona strana ugovornica na čijoj teritoriji se obavlja potpisivanje Sporazuma.

Član 20.

Usaglašenost sa multilateralnim sporazumima

U slučaju da stupi na snagu neki multilateralni sporazum koji se odnosi na bilo koje pitanje obuhvaćeno ovim sporazumom, a koji su prihvatile obe strane ugovornice, odredbe ovog sporazuma i Aneksa se menjaju kako bi se uskladile sa odredbama tog multilateralnog sporazuma.

Član 21.

Prestanak važenja sporazuma

Jedna ili druga strana ugovornica može, u svako doba, da dostavi drugoj strani ugovornici pisano obaveštenje o svojoj nameri da otkáže ovaj sporazum. Takvo obaveštenje se istovremeno dostavlja i Međunarodnoj organizaciji civilnog vazduhoplovstva. U tom slučaju, ovaj sporazum prestaje da važi dvanaest (12) meseci od dana kada druga strana ugovornica primi obaveštenje, osim ako se obaveštenje o prestanku važenja ne povuče sporazumno, pre isteka navedenog roka. Ukoliko druga strana ugovornica ne potvrdi prijem, smatraće se da je obaveštenje primljeno četrnaestog (14.) dana od dana prijema obaveštenja od strane Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva.

Član 22.

Stupanje na snagu

Ovaj sporazum stupa na snagu datumom prijema poslednje diplomatske note kojom jedna strana ugovornica obaveštava drugu stranu ugovornicu da su ispunjeni uslovi koji su predviđeni unutrašnjim procedurama za stupanje Sporazuma na snagu.

Stupanjem na snagu ovog sporazuma prestaje da važi Sporazum između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Republike Tunis o vazdušnom saobraćaju, potpisan 18. novembra 1966. godine u Tunisu.

U POTVRDU ČEGA su dole potpisani, propisno ovlašćeni od svojih Vlada, potpisali ovaj sporazum.

Sačinjeno u Beogradu dana 14. decembra 2017. godine u dva originalna primerka, svaki na srpskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi podjednako autentični. U slučaju razlika u tumačenju, merodavan je tekst na engleskom jeziku.

ZA

VLADU REPUBLIKE SRBIJE

Zorana Z. Mihajlović

ZA

VLADU REPUBLIKE TUNIS

Kemais Ženai

Aneks

Red letenja

1. Linije na kojima određeni avio-prevoznik Republike Srbije može da obavlja saobraćaja u oba pravca:

Mesta u Republici Srbiji	Mesta međusletanja	Mesta u Republici Tunis	Mesta dalje
Mesta u Republici Srbiji	Mesto/mesta o kojima će biti dostavljeno obaveštenje	Mesta u Republici Tunis	Mesto/mesta o kojima će biti dostavljeno obaveštenje

Određeni avio-prevoznik Republike Srbije može, na svakom letu, da izostavi sletanje u bilo kom mestu međusletanja ili mestu dalje utvrđenom u ovom odeljku, pod uslovom da ugovoreni saobraćaj otpočinje u mestu u Republici Srbiji.

2. Linije na kojima određeni avio-prevoznik Republike Tunis može da obavlja saobraćaja u oba pravca:

Mesta u Republici Tunis	Mesta međusletanja	Mesta u Republici Srbiji	Mesta dalje
Mesta u Republici Tunis	Mesto/mesta o kojima će biti dostavljeno obaveštenje	Mesta u Republici Srbiji	Mesto/mesta o kojima će biti dostavljeno obaveštenje

Određeni avio-prevoznik Republike Tunis može, na svakom letu, da izostavi sletanje u bilo kom mestu međusletanja ili mestu dalje utvrđenom u ovom odeljku, pod uslovom da ugovoreni saobraćaj otpočinje u mestu u Republici Tunis.

Napomene:

1. Određeni avio-prevoznici država strana ugovornica mogu da opslužuju sva mesta međusletanja i mesta dalje bez korišćenja prava pete slobode.

2. Određeni avio-prevoznici država strana ugovornica mogu da obavljaju saobraćaj za/iz svakog mesta međusletanja i za/iz mesta dalje sa korišćenjem prava pete slobode, po dobijanju prethodne saglasnosti od organa nadležnih za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.

3. Određeni avio-prevoznici država strana ugovornica imaju pravo da, prilikom obavljanja ili održavanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama, zaključuju marketinške dogovore o saradnji, kao što je dogovor o „podeli koda”, sa:

- a) avio-prevoznikom ili avio-prevoznicima država strana ugovornica; i
- b) avio-prevoznikom ili avio-prevoznicima treće države, pod uslovom da ta država odobrava ili dozvoljava odgovarajuće aranžmane između avio-prevoznika države druge strane ugovornice i ostalih avio-prevoznika u saobraćaju za, od i preko teritorije te države.

Organi nadležni za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica odobravaju ove dogovore, pod uslovom da svi avio-prevoznici:

- a) poseduju potrebne dozvole i saobraćajna prava;
- b) ispunjavaju uslove koji se obično zahtevaju takvim dogovorima; i

- v) u vezi sa prodajom prevoznih dokumenata, jasno naznače kupcu na mestu prodaje, koji od avio-prevozilaca obavlja saobraćaj na određenom delu linije i sa kojim avio-prevoziocem ili avio-prevoziocima kupac stupa u ugovorni odnos.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije-Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA POTVRĐIVANJE MEĐUNARODNOG UGOVORA

Ustavni osnov za potvrđivanje međunarodnog ugovora sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije, po kojem Narodna skupština potvrđuje međunarodne ugovore kad je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE PREDLAŽE POTVRĐIVANJE MEĐUNARODNOG UGOVORA

Sporazum o vazdušnom saobraćaju između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Republike Tunis, potpisan je 18. novembra 1966. godine u Tunisu.

Inicijativu za regulisanje odnosa u oblasti vazdušnog saobraćaja između Republike Srbije i Republike Tunis pokrenuo je avio-prevoznik „Air Serbia”. Razlog za pokretanje navedene inicijative jeste zaključivanje modernog sporazuma o vazdušnom saobraćaju koji predviđa mogućnost za dogovaranje komercijalnih aranžmana podele koda između avio-prevozioca, kao i uspostavljanje direktnog vazdušnog saobraćaja između dve zemlje. Na osnovu ove inicijative, Direktorat civilnog vazduhoplovstva Republike Srbije je, u neposrednoj komunikaciji sa civilnim vazduhoplovnim vlastima Republike Tunis, dogovorio mesto i vreme održavanja pregovora.

Vlada je, na sednici održanoj 19. septembra 2015. godine donela Zaključak 05 Broj: 018-9766/2015 kojim je potvrđena Osnova za vođenje pregovora u cilju zaključivanja Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Tunis i usvojen tekst Nacrta sporazuma.

Pregovori u cilju zaključivanja Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Tunis održani su u Beogradu, 9. i 10. novembra 2015. godine.

Na pregovorima je usaglašen i parafiran tekst Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Tunis i istovremeno je potpisan i Memorandum o razumevanju u kome su iznete namere o određivanju avio-prevozioca dve strane za obavljanje ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama, i na uopšten način definisano postupanje organa nadležnih za vazdušni saobraćaj dve države u periodu dok Sporazum formalno-pravno ne stupi na snagu.

Sporazum o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Tunis potpisali su, 14. decembra 2017. godine, prof. dr Zorana Z. Mihajlović, potpredsednica Vlade i ministarka građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture Republike Srbije i gospodin Kemais Ženoui ministar spoljnih poslova Republike Tunis.

Potvrđivanje Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Tunis predstavljaće dugoročni pravni osnov za dalje unapređenje odnosa između dve države, s obzirom na činjenicu da je u pitanju moderan sporazum, usklađen sa savremenim tendencijama u međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, kojim se u celini uređuju odnosi u oblasti vazdušnog saobraćaja između Republike Srbije i Republike Tunis i promovišu i ispunjavaju visoki međunarodni vazduhoplovni standardi.

Takođe, ovaj sporazum otvara šire mogućnosti i predstavlja čvrst temelj dugoročne uspešne saradnje, kako za avio-prevoziocce i druge vazduhopovne subjekte država strana ugovornica, tako i za druge subjekte u ukupnim privrednim kretanjima između Republike Srbije i Republike Tunis.

III. STVARANJE FINANSIJSKIH OBAVEZA IZVRŠAVANJEM MEĐUNARODNOG UGOVORA

Izvršavanjem Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Tunis ne stvaraju se finansijske obaveze za Republiku Srbiju.

IV. PROCENA IZNOSA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE MEĐUNARODNOG UGOVORA

Za sprovođenje ovog međunarodnog ugovora nije potrebno izdvajanje sredstava iz budžeta Republike Srbije.